

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, Mgr. Jana Passera, JUDr. Petra Průchy, JUDr. Brigity Chrastilové, JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci navrhovatele: **vláda**, se sídlem Praha 1, nábř. E. Beneše 4, zastoupeného JUDr. V. H., vrchním ředitelem Sekce legislativy a všeobecné správy Ministerstva vnitra, se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 3, proti odpůrci: politická strana **Zlínské sdružení živnostníků a podnikatelů**, se sídlem Zlín, Vodní 2985, v řízení o návrhu na pozastavení činnosti politické strany,

t a k t o :

- I.** Činnost politické strany Zlínské sdružení živnostníků a podnikatelů **se pozastavuje.**
- II.** Navrhovateli se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 5. 10. 2007 podala u Nejvyššího správního soudu vláda České republiky (dále jen „navrhovatel“) návrh na pozastavení činnosti politické strany Zlínské sdružení živnostníků a podnikatelů (dále jen „odpůrce“) podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, v platném znění (dále jen „zákon o politických stranách“). Tento návrh odůvodnil navrhovatel tím, že odpůrce v rozporu s ustanovením § 6 odst. 5 zákona o politických stranách neoznámil Ministerstvu vnitra (dále jen „ministerstvo“) údaje týkající se jména, příjmení, data narození a trvalého pobytu osob, které jsou statutárním orgánem odpůrce.

Odpůrce nevyužil možnosti se k návrhu vyjádřit.

Z obsahu spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že přípravný výbor odpůrce podal dne 3. 7. 2006 ministerstvu návrh na registraci politické strany. Dne 25. 7. 2006 byl odpůrce zaregistrován (č. j. VS-5116/SDR/1-2006), ministerstvu však doposud neoznámil ve smyslu

ustanovení § 10 zákona o politických stranách údaje uvedené v § 9 odst. 3 písm. b) téhož zákona, tzn. údaje týkající se jména, příjmení, data narození a trvalého pobytu osob, které jsou jeho statutárním orgánem. Dopis ministerstva ze dne 12. 2. 2007, kterým byl odpůrce na shora uvedenou povinnost upozorněn, byl vrácen zpět z důvodu nevyzvednutí, a ačkoli byl následně opakovaně zaslán též zmocněnci přípravného výboru, který jej dle příložené doručeny dne 23. 5. 2007 převzal, nebylo na výzvu nikterak reagováno.

Podle § 4 písm. a) zákona o politických stranách nemohou vznikat a vyvíjet činnost strany a hnutí, které porušují ústavu a zákony nebo jejichž cílem je odstranění demokratických základů státu.

Podle § 9 odst. 3 písm. b) zákona o politických stranách se do rejstříku politických stran a hnutí vyznačují údaje o jménu, příjmení, datu narození a adrese místa pobytu osob, které jsou statutárním orgánem strany a hnutí nebo jeho členy, s uvedením způsobu, jakým jednají jménem strany a hnutí.

Strana a hnutí jsou povinny oznámit písemně ministerstvu údaje uvedené v § 9 odst. 3 písm. b), d) a e) zákona do 15 dnů ode dne, kdy bylo příslušným orgánem strany a hnutí ve věci rozhodnuto. Oznámení musí být doloženo usnesením těchto orgánů (§ 10 zákona o politických stranách).

Podle § 6 odst. 5 zákona o politických stranách musí být orgány strany a hnutí ustaveny nejpozději do 6 měsíců od vzniku strany a hnutí. Nejsou-li orgány v této lhůtě ustaveny, dá ministerstvo podnět k návrhu na pozastavení činnosti politické strany a hnutí (§ 14).

Podle § 14 odst. 1 zákona o politických stranách může být činnost strany a hnutí rozhodnutím soudu pozastavena, jestliže jejich činnost je v rozporu s § 1 až 5, § 6 odst. 5 a § 17 až 19 nebo se stanovami.

Podle § 15 odst. 1 citovaného zákona o rozpuštění strany a hnutí, pozastavení činnosti strany a hnutí a o znouobnovení jejich činnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Návrh podává vláda; pokud tak neučiní do 30 dnů od doručení podnětu, může návrh podat prezident republiky. O návrhu na rozpuštění politické strany nebo politického hnutí, pozastavení nebo znouobnovení jejich činnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu pátého zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Podle § 96 s. ř. s. rozhoduje soud o takovém návrhu podle skutkového stavu, který tu je v době rozhodnutí soudu.

Na základě výše uvedených skutečností Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podaný návrh je důvodný, neboť z údajů obsažených ve spise bylo zjištěno, že odpůrce skutečně nesplnil zákonem uloženou povinnost, když Ministerstvu vnitřně dosud neoznámil ve smyslu § 10 zákona o politických stranách údaje uvedené v ustanovení § 9 odst. 3 písm. b) téhož zákona, tzn. údaje týkající se jména, příjmení, data narození a trvalého pobytu osob, které jsou statutárním orgánem odpůrce. Odpůrce tak nesplnil zákonnou povinnost stanovenou v § 6 odst. 5 zákona o politických stranách, přičemž nesplnění této povinnosti představuje zvláštní a samostatný důvod, pro který může Nejvyšší správní soud rozhodnout o pozastavení činnosti strany.

Nejvyšší správní soud proto rozhodl na podkladě návrhu oprávněného subjektu o pozastavení činnosti odpůrce, a to z důvodu uvedeného v ustanovení § 6 odst. 5 zákona

o politických stranách. Ve věci rozhodl soud bez jednání za podmínky souhlasu účastníků (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Pro úplnost lze dodat, že podle ustanovení § 14 odst. 2 zákona o politických stranách mohou strany a hnutí při pozastavení činnosti činit pouze úkony zaměřené na odstranění stavu, který byl důvodem k rozhodnutí soudu o pozastavení jejich činnosti, a to nejdéle po dobu jednoho roku. Trvají-li i nadále skutečnosti, pro které byla činnost strany pozastavena, podají orgány uvedené v § 15 tohoto zákona žalobu ve správním soudnictví na rozpuštění strany. Podle § 14 odst. 3 uvedeného zákona dojde-li ve stanovené lhůtě k odstranění stavu, který byl důvodem pro pozastavení činnosti strany a hnutí, považuje se činnost strany a hnutí za řádně obnovenou dnem, kterým byla stanovená povinnost uznána za splněnou příslušným orgánem.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož neúspěšný odpůrce nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona a úspěšný navrhovatel náhradu nákladů nepožadoval a zjevně mu v této souvislosti ani žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je přípustná obnova řízení za podmínek uvedených v § 111 a násl. s. ř. s. Návrh na obnovu řízení lze podat k Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy ten, kdo obnovu řízení navrhuje, se dozvěděl o důvodu obnovy. Po třech letech od právní moci napadeného rozhodnutí však může být návrh podán jen tehdy, jestliže byl zrušen trestní rozsudek, jímž byl soud při svém rozhodování vázán.

V Brně dne 20. listopadu 2007

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu